

Kao da je prvi dan

Sve naše dužnosti su sažete u tome da pomažemo svome bližnjem. To potvrđuje jedna od onih reči Svetog pisma, usredsređene na ljubav, koje odjekuju u nama na poseban način: “Jer se sav zakon izvršuje u jednoj reči, to jest: Ljubi bližnjeg svog kao sebe” (Gal 5, 14).

Ako je to pravilo, za nas stremljenje ka svetosti znači da svu pažnju, svoj trud uložimo u ljubav prema bratu. Traženje svetosti [...], za nas se ne sastoji toliko u otklanjanju mana jednu po jednu, koliko u tome da volimo, da mislimo na druge, da potpuno zaboravljamo na sebe. [...]

Ali se zna: ko voli svog brata, ko živi za drugog, ubrzo shvata da više ne živi on u sebi, nego Hristos u njemu. Hristos živi u njegovom srcu. A ko je Hristos? A ko je Isus? To je svetost. Nalazimo svetost u Isusu, koji cveta u nama jer ljubimo. Svetost za nas dolazi kao posledica ljubavi. A do nje možemo doći samo na ovaj način. Kada bismo tražili svetost za sebe, nikada je ne bismo postigli. Voleti, dakle, i ništa drugo. Izgubiti sve, čak i vezanost za svetost, težiti samo, samo, samo za ljubavlju. Samo tako ćemo jednog dana od naše svetosti moći učiniti poklon Mariji. [...]

Danas krenimo ponovo kao da je prvi dan naše revolucije ljubavi, prvi dan našeg Svetog putovanja. Krenimo ne razmišljajući ni o čemu drugom, jer ljubav je sve. Živimo [...] tako da budemo raspoloženi da ljubimo svakog svog bližnjeg kao samog sebe i iz tog razloga u stalnom stavu „spuštanja“ u svaku pojedinu situaciju. [...]

Kjara Lubik

Preuzeto iz LUBICH, C; priredio Michel Vandeleene, Razgovori na telefonu, Città Nuova, Rim, 2019, str. 120-121)